

Ünnep a teremtés után

A teremtés után Isten elhatározta, hogy a hetedik nap az Ő ünnepe lesz. Az újdonsült teremtmények megegyeztek, hogy javaik választott szépségű és minőségű gyümölcsseit adják az Úrnak. A mókus egy csomó diót és mogyorót vitt, a házinyúl sárgarépat és édesgyökeret, a bárányok meleg, puha gyapjút és a tehenek jó, zsíros tejet. A megszámlálhatatlan angyalsereg kört alkotott és szerenádot adott az Úrnak. Az ember várta, hogy rá is sor kerül. Egy kicsit izgatott is volt. Amikor már kevesen voltak az ember előtt, mint például a tyúk, a teknősbéka, nagy izgalom fogta el. Végre itt állt az Úr előtt. Olyan dolgot művelt, amire az állatok képtelenek voltak. Rohant az Isten felé, karjaiba vetette magát, és a fülébe súgta: - Szeretlek! Isten arca felragyogott. A teremtmények pedig biztosak voltak benne, hogy az ember olyan ajándékot adott az Úrnak, amelyet az állatok nem adhattak. A teremtett világ szünni nem akaró allelujába kezdett.

Itt van a nagyböjt. Jézus megváltó halálának és feltámadásának megünneplésére készülünk. Vajon, mit adtunk eddig Istennek ajándékként ebben a nagyböjtben? Még van idő, van lehetőség arra, hogy Istennek olyan ajándékot adjunk, amivel csak mi tudjuk megajándékozni Őt. Mi lehet az én személyes ajándékom Istennek nagyböjtben?

Forrás: [Kéthelyi Plébánia Honlapja](#)